

¶ **R.** ob qd qd imago dicit ordinē ad illud
 ē imago tāq in finē. t ordinē immediatū. cū
 impossibile sit deū t angelū eiusdē rei esse
 finē immediatū t ultimū. impossibile est eādē
 imaginē esse angelū t deū. qd vō deus coo-
 peratur angelo. t omne quod ē ab angelo ē
 a deo. iō possibile ē unum opus simul esse t
 angelū t deū. Nec valet illud qd obijcit. qd si
 aliquis repñtat angelū p nñs repñtat deus.
 qd nñs. i. ferri valeat qd creatura q repñtat
 angelū repñtat deū mediate. nō tñ pōt in-
 ferri qd repñtat immediatē. **¶** Item qritur de
 hoc qd dicit. fuerūt nōnulli q ita distinxe-
 rūt. qd in hoc loco imaginē intelligerēt filiū.
 Quos etiā ueniēter rephendit. uidetur. n.
 qd ueniēter dixerint. per illud cum dñ **Ro.**
viii. Quos pdestinavit t formes fieri ima-
 ginis filij sui. **¶** Itē qd ita oporteat intelligi
 uidetur. Aut. n. imago stat ibi p re creata.
 aut p re increata. Si p creata. ergo idem est
 dicere. faciam hoīez ad imaginē. qd faciam
 hoīez ad seips. Si p increata. sz illa nō ē nisi
 fili. ergo uidetur qd expositio illa sit recta.
 Propter hoc qritur q istaz expositiōez qd
 magr assignat in lra sit tenenda. **¶** **R.** ob
 qd duplex ē modus exponēdi istā auctorita-
 tē. faciam hoīem. **¶** Un. intelligēdo de ima-
 gine increata. alter uero intelligēdo de ima-
 gine creata. Primus modus triplicatur. Un.
 est ut imago t similitudo referatur ad idēz
 .s. ad eēntiā in trib psonis. Secundus mo-
 dus est ut imago t similitudo referatur ad
 idē. .s. ad psonā filij. Terti. modus expo-
 nēdi ē ut imago referatur ad filiū. t similitu-
 do ad spūm scñ. ita hos oēs modos ponit
 magr. quos tñ nō approbat. lz suslineri pos-
 sint. Primū. n. arguit de improprietate. qd
 diuina eēntia nō est pprie imago. Scdm de
 falsitate. qd fili. nō est imago nra. et de hoc
 etiā qd dicit qd homo non est imago sed ad
 imaginē. Tertiū arguit de incertitudine. qd
 auctoritatē ex scriptura non habet. **¶** Ali.
 modus exponēdi est de imagine creata. t
 iste triplex. Unus qui sic exponit. ut imago
 precedat similitudinē. et dicit qd imago ē
 in naturalibus. et similitudo in gratuitis.
 Secundus qui sic exponit. ut similitudo cō-
 comitetur imaginē. et iste est qd imago sit i
 potentia cognoscēdi. similitudo in potētia

diligēdi. **¶** Terti. modus qui sic exponit.
 ut imago sequatur similitudinē p rez. t iste
 dicit qd similitudo est in natura t imago in
 forma. Omnes hos modos approbat magr
 sct t sustinet. t satis uidetur pabile qd scri-
 ptura de imagine creata intelligat. quāuis t
 possit intelligi de increata. vñ uer. est. n. qd
 homo pdestinatus est ut tformetur imagi-
 ni filij dei. nec ideo magr illā positiōez redar-
 guit qd hoc non sit uer. sed quia illa imago
 non potest p prie dici nostra. uel etiā quia nō
 solumō filius est imago sed etiā homo. cui.
 orium dicebatur in illo modo exponēdi.
¶ Ad illud uero quod obf. qd imago non
 pōt stare p creata imaginē. vñ qd imo. quia
 imago accipitur p inabittractōe. et sic potest
 dici homo fieri ad imaginē. sicut tabula dñ
 fieri ad imaginē quādo imprimitur imago
 herculis. **¶** Hinc ē qd homo nō tñ ē imago.
 sed etiā ad imaginē. quia non fm omne qd
 ē imago. imo differt ab imaginē. filius vō
 fm omne qd ē imago pñs. et iō solus est
 imago non ad imaginē. **¶** Itē queritur de
 hoc qd dicit. Nō omnino equalis fiebat illa
 imago tāq non ab illo nata sz ab eo creata
 Qd. n. creatur non est per naturam sz per
 artem. sed quod est per artem non uniuoca-
 tur cum eo quod per naturā. imo equiuocat
 Ergo equiuoce dicitur imago de filio dei et
 de homine. **¶** **R.** ob est qd imago de filio
 dei t homine nec dicitur equiuoce. nec dicit
 uniuoce sz analogice fm prius t posterius.
¶ Quod ergo obf. qd illud quod creatur ē
 ab arte. vñ qd quedā est ars cuius operatio
 tsequitur naturā. et opus istius artis sic est
 artificiale qd non est naturale. et ideo opus
 istius artis cum opere nature in eodē noīe
 faciunt equiuocatōez. sicut homo pictus et
 homo uerus. quedam est ars que est funda-
 mentū nature. et op. nñ. artis bñ ē naturale
 quia fabricat ipaz naturā. et talis ē ars cui.
 op. ē creare. et iō nō oportebit eē equocatōz
 Uel vñ qd nō ē equocatio qñ dñ hō pict. t hō
 uer. qd hoc nomē hō primo t principalr im-
 ponitur homini vñ. et iō cū dicitur de hoīe
 picto alia est acceptio t alia significatio. nō
 sic imago primo t principalr impositur dei
 filio. sz oī ei qd expse representat alterum.
¶ **Distinctio. xxiij.**

Hic de origine anime plura so-
lent queri. **Supra** egit ma-
gister de productione homi-
nis in operatione ad principium
extra. In hac vero parte agit de productione
eius quantum ad principia constitutiva. I. quantum ad
corpus et animam. **Dividitur** autem ista pars in duas.
In prima determinat de productione viri.
In secunda vero de productione mulieris ex viro. ibi
In eodem quoque paradiso mulierem formavit. **re.**
xviii. ol. in prin. **Prima** pars habet duas. In
prima determinat de formatione hominis. In
secunda de formatione locutionis. ibi. **Moies** autem for-
matum. **re.** **Prima** pars habet duas. In pri-
ma determinat de productione anime in se. In
secunda vero in relatione ad corpus. ibi. **Sed** utrum in
corpe an ex corpore. **re.** **Pars** autem illa in qua
determinat de productione anime in se habet duas. In
prima determinat veritatem. In secunda remo-
vet errorem. ibi. **putaverunt. n. qda heretici re.**
Sicut illa pars in qua determinat de productione anime
in operatione ad corpus habet duas. In prima de-
terminat utrum deus creaverit animam in corpe an
ex corpore. In secunda querit utrum deus fecerit ho-
minem in etate perfecta ibi. **Sed** qui utrum deus ho-
minem repete. **Sicut** pars illa in qua determinat
de locutione iam formati habet duas. In prima
determinat de loco eius in se. In secunda vero de
terminat in operatione ad creaturam. ibi. In hoc autem
paradiso erant ligna. **re.**

Intelligentiam habentis incipit hic quod
de productione hominis quantum ad duo.
Primo querit de productione ipsius quantum ad
ex parte anime. **Secundo** quantum ad est ex parte corporis.
Circa primum querit tria. **Primo** queritur
utrum anima primi hominis producta sit de dei substantia.
Secundo queritur utrum producta fuerit ex aliqua
materia. **Tertio** queritur utrum producta
fuerit ante corpus vel post. siue in corpe vel ex.

Circa primum sic procedit. **ostenditur** quod
anima humana sit ex dei substantia. **Primo**
auctoritate **Gen. ij.** **Inspiravit** in
faciem eius spiritus. **ui.** **scilicet** inspiratio est per egressum
alicuius ab extrinseco. ergo sicut spiritus sanctus qui est
eiusdem nature cum spirante. sic humanus spiritus qui
fuit inspiratus a deo. est de natura divina. **Si** tu
dicas quod insufflatio vel inspiratio potest esse rei
diverse per naturam. **ob. q. glo. sup illud jo.** **In**
sufflavit in eos et dixit eis acci. **re.** **Aug. dic**
ibi. q. in hoc ostendit ex se procedere spiritus sanctus.

Si ergo deus insufflavit in faciem hominis spiritus
uite. videtur quod spiritus hominis produxit ex se.
Item Eccl. ultimo. **Donc** pulvis reuertat
in terram vnde erat. spiritus redeat ad deum qui dedit
illum. si ergo spiritus redit ad deum. sicut pulvis re-
dit ad terram. sicut homo quantum ad carnem est de
terra. ita videtur quantum ad spiritum esse de dei substantia.
Item Act. xvij. **Gen. n. dei sum.** sicut qui
dam poetarum nostrorum dixerunt. **scilicet** qui sunt eiusdem
generis sunt eiusdem nature. ergo nos qui de
sumus eiusdem nature. **scilicet** non quantum ad corpus. er-
go quantum ad animam. ergo anima est de dei substantia.
Item ratione videtur. **Dia** corporalia produciuntur
ex aliqua materia que est in omnibus corpora-
libus una. ergo pari ratione spiritualia produciuntur
ex aliqua spirituali natura que in omnibus spiri-
tibus sit una. **scilicet** spiritualis substantia in omnibus repa-
per identitatem non est nisi divina. ergo anima facta
est ex dei substantia. **Item solus deus est immortalis**
per naturam. ergo nulli veniunt immortalitas per
naturam nisi quod est vel deus vel ex deo. nulli autem
veniunt esse imaginem dei nisi qui veniunt esse im-
mortaliter per naturam. **Mo. n. est imago.** sicut di-
cit **Aug.** si mortis termino clauderetur. **Si**
ergo anima rationalis naturaliter est imago. ergo natu-
raliter immortalis. ergo de dei substantia producta
fuit. **Item deus est lux spiritualis que est finis omnis**
illuminationis spiritualis. sicut sol est finis illumi-
nationis corporalis. **scilicet** corpora lucida sunt eiusdem
nature cum luce et cum sole. ergo pari ratione spiritus
naturaliter lucidi sunt eiusdem nature cum deo
vel deus vel de deo. ergo **re.** **contra. Gen.**
scilicet **Faciam** homines ad imaginem et similitudinem. **Hoc** non est
deum secundum corpus. ergo secundum animam. ergo anima hominis
est facta. et circa divinam naturam non cadit factio
vel mutatio. ergo non est ex diuina natura siue substantia.
Item si anima est ex dei natura. cum anima sit pars
hominis. dei natura veniunt ad constitutionem hominis. **scilicet**
pars est minus nobilis quam totum. ergo deus est minus no-
bilis quam homo. **scilicet** hoc est falsum et impium. ergo **re.**
Item si anima est ex divina natura. aut ergo habet
aliquam formam superductam illi nature ex qua est. aut
nullam. **Si** nullam. ergo non videtur nec sancta nec a deo
diversa. **Si** aliquam. ergo divina natura est ipsius anime
materia. **scilicet** quod est materiale principium aliquid est
minus completum et imperfectum. ergo deus est incompletus et
imperfectus per naturam. quod est blasphemia. **Item**
si anima est ex dei substantia et anima deprauatur. ergo
contingit divinam substantiam depravari. et si contingit

dei substantia deprauari deus non est sume bonus. cu ergo rationalis spūs peccare possit. sicut p. rationalis spūs nō ē ex deo. ¶ Itē si aia ē ex deo. aut ergo per gñatōez. aut per spiratōez. si primo mō. tūc aia nūq̄ aliud ē q̄ uerbū. si secūdo tūc aia nō ē aliud q̄ sps scis. ergo omnis homo eēt dō. ¶ Itē si aia hominis eēt ex deo. aut de toto deo. aut de parte. si de pte. ergo dō spoliatus. si de toto sed deus est inensur et infinitus. ergo cuiusq̄ hominis est inensur et infinita. et si hoc. q̄z homo est oipotēs. quod nullus dubitat esse falsum. ¶ Itē. dō est q̄ aliquoz positio fuit q̄ intellectus humanus nō erat aliud q̄ intellectus diuinus. s. diuinus intellectus dicebatur p ut considerabatur in se. humanus uero put p̄ diebat aliq̄ corpus. sed cum deus nullus sit pars constitutua ppter suā sumā perfectōez et absolutionē positio fuit stulta et erronea. ¶ Est et alia positio nō minus stulta et impia manicheoz. uidēz q̄ sps rationalis sit de dei subā et natura. dicit. n. q̄ in homine est duplex anima. sicut recitat Aug. in li. de duabz animabz quaz una inclinatur ad bona. et alia inclinatur ad mala. et illa que facit mala nunq̄ pōt facere bona. et illa que inclinatur ad faciendū bonū est de dei natura. Sed hec positio multipliciter a ueritate ē aliena. primū quia ponit deū eiusde nature esse cum creatura et alicuius creature esse materiā. cum ponit creaturā fieri ex dei substantia. et hāc positionē sequitur innumerabilia incōuenientia. et hoc precipuū est. quia implicat in se duo opposita. dum ponit animā a deo esse factā et eaz esse de subā diuinā. Veniat etiā a ueritate in hoc q̄ ponit in nobis duas animas. sed h. mōi unprobat. lo melius tangeť infra. ¶ Et ideo tertia positio est uera et catholica. q̄ anima non pducta est de dei substantia. Deus enī ad creaturas se habet in ratione efficientis et formalis et finis. s. nullo modo potest se habere in ratione materialis. quantūcūq̄ creatura sit nobilis. et iō rōnes hoc pbantes cedende sunt. ¶ Ad illud uero quod obr̄ in d̄rium q̄ inspirauit in faciem eius. dō. q̄ inspirare idem est ibi q̄ spūs facere et factum corpori infundere. similiter et insufflare statum hominis facere et factū corpori infundere. unde sicut qñ

deus res produxit dicēdo. non fuit ibi uox materialis. sic quando insufflauit nō fuit mediantibz faucibus et instrumentis corporalibz. Et ideo nō ualet illud simile de Jo. xx. ubi ad lram sufflauit. et illa insufflatio erat pcessiōis spūs. s. signatio et oīēsiō. ¶ Ad illud quod obr̄ de eccle. Et sps redeat ad deū. dō q̄ sicut corporis resolutio stat cū puentum est ad terrā. sic mutabilitas anime tūc demū stat quando iungitur ei fm quem ita cta est. ¶ In solo enim deo inuenit pericāz quietē. et ideo nō uult sapiens dicere q̄ sps redeat ad deū per corruptionē sicut corpus in terram. sed similitudo est quantū ad quietationē. ¶ Ad illud quod obr̄ q̄ genus dei sumus dō q̄ genus dupliciter accipi potest. vno modo p̄prie. et sic dicitur aliqua uenire in genere que ueniūt in aliqua forma et natura comuni. alio modo accipitur large. et sic dicitur aliqua uenire in genere in quibus est aliqua uenientia spālīs fm habitudinem analogie. et sic dicit Aug. xi. de trini. q̄ aia cognouit in quodā luce sui generis. et uocat illa lucē luce increatā qua aicit esse sui generis ppter hoc q̄ est spūalis sicut aia. et sic intelligitur vbu ap. li. ¶ Ad illud q̄ obr̄ q̄ corporalia sunt ex aliquo uno faciendū ē q̄ hoc nō cludit q̄ sps rōales hāt ex deo. illd enī unū ex quo fiunt corpora ē ens in potētia respēu illoz. dō aut respēu nullus pōt ēē in potētia. et iō ex hoc nō sequitur q̄ spūales substantie pducantur de diuina natura. ¶ Ad illd q̄ obr̄ q̄ solus dō ē immortalis p naturā dō q̄tuz sufficit ad pñs. q̄ infra habetur de immortalitate q̄ immortalitas p naturā dca de deo intelligitur p priuatione omis grē. siue grā dicat aliqd supadditū nature. siue dicat gratuitā influētia p quā cōsuatur natura. q̄ dōs sēpō pmanz. aia aut et si de sui natura sit ad pmanēdū idonea. tñ nūq̄ pmaneret. nisi cōseruaretur per gratuitā dei influētia. ¶ Ad illud quod obr̄ q̄ deus ē lux spūalis. dō q̄ nō ē simile de luce spūali et corpali omnino. Lux. n. spūalis q̄ deus est cū sit simplicissima. nō pōt ēē perfectio rez diuersarū naturaz. cū aut sit oipotētissima pōt pducere et facere lucē creatā aliquo mō sibi cōformē. que tñ sibi nō sufficit etiā postq̄ pducta est nisi assit ei sume lucis influētia. Et sic

intelligendū est in anima humana q̄ ip̄a h̄z
lucē ppriā. s. creatā p̄ quas p̄pletur. q̄ a luce
eterna ⁊ p̄ducitur ⁊ cōseruatur. lux autē cor
poralis in diuersis corporib⁹ potest reperiri
ut p̄fectio. cū nō sit forma omnino simplex
sed sit nata cōiungi materie.

Secundo q̄ritur utrū anima ade p̄
ducta fuerit ex materia. et q̄ non
uidentur. primo p̄ phm̄ qui dicit q̄
forma ē cōpositiōi cōtingēs in simplici cēntia
cōsistēs. si ergo aia rōalis uere forma ē. ergo
simplex ē. ergo nō cōponitur ex materia et
forma. **Itē ph̄s in principio tertij de aia**
dicit q̄ intellectus ē impmixt⁹ ⁊ impassibilis.
sed oē q̄ h̄z materiā h̄z potētā passiua. er
go subā intellectiua nō h̄z materiā. **Itē**
magr̄ in lra. Subā anime in qua uiueret
creauit d̄s non de materia aliqua corporali
uel spūali s̄ de nihilo. **Itē** hoc ip̄s uidetur
rōne. Subā intellectiua nihil cognoscit nisi
abstrahatur a materia. sed in actu cognoscen
di fit assimilatio cognoscentis ad cognosci
bile ⁊ econuerso. ergo si ad hoc q̄ intelliga
tur necesse ē q̄ abstrahat a materia. ad hoc
q̄ aliqua subā intelligat. necesse est q̄ sit p̄
naturā a materia sepata. sed anima ade fuit
huiusmodi. ergo n̄. **Itē** quāto forma no
bilioi tāto simplicior. s̄ anima inter omnes
formas ē nobilissima. ergo simplicissima. s̄
aliē forme non cōponuntur ex materia ⁊ for
ma. ergo multo fortius nec rōnalis anima.
Itē omne q̄ h̄z materiā ⁊ formā ut ptes
cōstitutiuas est hoc aliquid ⁊ est cōpletū. nihil
autē q̄ est hoc aliquid ⁊ cōpletū in se uenit ad
cōstitutionē tertij. sed anima rōalis uenit ad
cōstitutionē tertij. ita q̄ ex anima ⁊ corpore
fit unū per cēntiā. hec ergo anima non ē hoc
aliquid. ergo est uel materia uel forma pu
ra. nō materia. ergo forma. **Sz 5. In. iij.**
de aia dicit ph̄s. q̄ sicut in omni natura est
materia ⁊ efficiēs. sic i anima ē intellectus quo
ē oia fieri. ⁊ intellectus quo ē omnia facere. Si
ergo potētā passiua ē a materia. et hec ē in
anima. patet n̄. **Itē in. ix. prime phie di**
cit ph̄s. q̄ sicut materia ē subiectū formay
subaliū. sic cōpositū ē subiectū accētis. s̄ aia
rōalis ē subiectū sciay ⁊ uirtutū. ⁊ fm̄ se cōsi
derata. ergo cōposita ē ex materia ⁊ forma.
Itē ph̄s in. viij. metaphysice. Opans ⁊

gñans nihil facit aliud nisi ppter materiā.
ergo si d̄s facit animā q̄ ē aliud q̄ ip̄e. necē
ē q̄ materia uel sit in deo. uel sit in anima.
s̄ nō ē in deo. ergo est in anima. **Itē** hoc
ip̄m uidetur rōne. Omne creatū cui debetur
ppria opatio h̄z hec duo diuersa. s. q̄ agit
⁊ quo agit. s̄ anime fm̄ se cōsiderate debet
ppria opatio. ergo uidetur q̄ nō solū sit for
ma. q̄ si pure forma ēēt. tūc ager⁹ se ip̄a. er
go h̄z aliquid de materia. **Itē** oē illud q̄
est fm̄ sui mutationē susceptibile d̄rōp. est
hoc aliquid ⁊ subā per se exis in genere. et
omne tale cōpositū ē ex materia ⁊ forma. s̄
anima fm̄ sui mutatōez ē susceptiua gaudiij
⁊ tristitie. ergo anima rōalis cōposita est ex
materia ⁊ forma. **Itē** anima rōnalis non
solūmō uitā p̄bet corpori. s̄ etiā ip̄a uiuit.
aut ergo ē sua uita aut nō. si sic. ergo nō dif
fert in ea uiuēs ⁊ quo uiuit. **Itē** si ē sua ui
ta nō uiuit p̄ p̄cipatōez s̄ p̄ cēntiā. q̄ duo
sunt 5 **Boeciū ⁊ Aug.** ergo ponere ē in aia
fm̄ se cōsiderata aliqd q̄ det uitā. ⁊ aliquid
q̄ recipiat. ⁊ si hoc. ergo ē cōposita ex for
ma ⁊ materia. **Ad** hoc p̄nt adduci rōnes
q̄ adducte sunt s̄ ad ostendendū angelū ēē cōpo
sitū ex materia ⁊ forma. **Sz.** **Ad p̄dōz**
intelligentiā est nōndū. q̄ circa hoc diuersi di
uersa opinati sunt. Quidā. n. dixerūt nullā
animā nec rōalē nec brutale habere materiā
q̄ ip̄a sunt simplices. animā tñ rōalē dixe
runt habere cōpositōez ex quo ē ⁊ q̄ est. q̄
ip̄a est hoc aliqd. ⁊ nata ē p̄ se ⁊ in se subsi
stere. **Sz** cū planū sit aiaz rōalē posse pa
ti ⁊ agere ⁊ mutari ab una pprietate in aliā
⁊ in se ip̄a subsistere. nō uidetur q̄ illō suffi
ciat dicere q̄ in ea sit tñ cōpositio ex quo ē
⁊ q̄ ē. nisi addatur ēē in ea cōpositio matie
⁊ forme. **Ideo** fuerūt ⁊ alij q̄ dixerūt nō solū
animā rōalē sed etiā brutale ex materia ⁊
forma cōpositā ēē. cū utraq̄ sit motor cor
poris sufficiēs. s̄ q̄ aia brutalis ppriā opa
tōez nō h̄z nec ē nata p̄ se subsistere. nō v̄
q̄ h̄eat materiā intra se. **Et** iō ē tertius
modus dicēdi tenēs mediū inter utroq̄. s. q̄
aia rōalis cū sit hoc aliqd ⁊ p̄ se nata subsi
stere. ⁊ agere ⁊ pati. mouere ⁊ moueri. q̄
habet intra se fundamentum sue existētie
⁊ p̄cipiū materiale a quo h̄z existere. ⁊ for
male a quo h̄z h̄z ēē. de brutali at̄ nō illud

dicere cū ipa fundatur in corpore. **C**ū er
go principiu a quo est fixa existentia creatu
re in se sit principiu materiale cedendū est
animā humanā materiā habere. illa autem
materia subleuata est supra eē extensionis.
et supra eise priuationis et corruptōis. et ideo
dicitur materia spiritualis. et ppter ea illi qui
locuti sunt de materiali principio qntū ad eē
extensionis. et put habet esse sub priuatiōe.
dixerūt aiaz rōale n hōre materiā. nō intēde
tes de materia in sua gñalitate. s; put ad eā
stat resolutio physica. sicut deū e de simpli
citate angeli. nō cedēde sūt rōes hoc oīe
dentes. **A**d illud qd obī q oīs forma est
simplex. vō q auctor ille dīstīnēs formalit
loq̄tur de forma illa q ē forma tm. nō de ea
q ē forma hoc aliqd. vnde uel dīstīnit ibi for
mā accidētalē. uel dīstīnit formā ulz. **A**d
illud qd obī q intellectū ē ipassibilis et imp
mixt. vō q pbius remouet ab intellectu ma
teriā fm q cōsiderat sub priuatiōe et sub po
tētia ad trāsmutatiōes s; eē. nō remouet ina
teriā ulz. imo ponit. cū dī q in intellectu ē na
tura q ē facere et q ē fieri. **A**d illud qd dīc
magr i lra vō q magr nō uult dicere q aia
nō hēat materiā. s; q nō hēat materiā pi
cētē. **D**iuus aut rō hēbitur infra. s. qre aia
nō ē pducta nec pductē ex pīacētī materiā.
Ad illud qd obī q subā intell. ctua nō h
cognoscat nisi qd abstrahitur a materia. vō
q hoc nō facit ppter hoc q ipa sit oīo imate
rialis. s; ppter hoc q res nō pōt ei vniri s;
vitatē. o; q uniatu fm silitudinē quas aia
abstrahit a re. Alia ē et rō. q intellectus p sili
tudine quā intelligit v; fieri in actu itelligē
di. illud aut qd facit rē eē i actu spēs ē et for
ma. iō aia nō cognoscat rē nisi spēs ei et for
mā sibi iprimat. et hoc nō pōt eē nisi illa ab
strahat a materia. nec ex hoc seq̄tur q aia
careat materia. res. n. abstracta a matia p
pria bene pōt fieri in re alia q suā h; pprīā
materiā et formā. sicut silitudo coloris i spe
culo. **A**d illud quod obī q quāto forma
nobilior tāto simplicior ē vō q isto h; locū
in his q sunt pure forme. aia aut nō tm ē pu
ra forma. imo ē et hoc aliqd. et iō si ppet for
ma aie ad alias formas absq; dubio simpli
cior erit q; alie forme. ipa aut aia cū sit rōa
lis cū sit p se extis aliq; ppositiōes h; quas

alie forme nō sūt nate p se hōre. dum nō sūt
nate p se existere. nōlomin tū ipa aia sim
plicior alijs formis dici pōt. **E**st. n. mltiplex
gen^o simplicitatis fm q et multiplex ē gen^o
ppositiōis et ptiū. **S**ūt. n. ptes subales. et sunt
ptes quātitatiue. et ppositiō ex ptiō subali
b^o. et ppositiō ex ptiō quātitatiue. et sic sim
plex dī duplī. aut qd caret ptiō ppositiuius
aut quod caret ptiō quātitatiue. quāuis er
go nō sit aia alijs formis simplicior qntum
ad ptes ppositiuias. q; tales partes hōre spe
ctat ad plemētū et pfcōez. **H**oc. n. facit rē eē
per se. simplicior ē tamē qntū ad priuatiōes
ptiū quātitatiuaz. ipa. n. nec h; extēsiōe p
se nec h; extēsiōe p accidēs. nec quātū ad
subāz nec qntū ad pprīū actū. **A**lie vō forme
p accidēs pōsūt hōre extēsiōes et ptiuitatē
uel fm iā qd sunt. uel s; id quod opantur.
et iō adhuc aia et maxime rōalis ē forma nō
bilio. **A**d illud quod obī q ppositū ex
materiā ē ens pletū. et ita nō uenit ad cō
stitutiōes tertij. vō q hoc nō ē uey generalī
s; tūc qndo materia terminat oēs appetitū
forme et forma oēs appetitū materie. tē aut
nō ē appetit^o ad aliqd ex. et ita nec possibili
tas ad ppositiōes q pexigit in ppositiōib^o ap
petitū et inclinatiōes. **A**ut aia rōalis pposui
onē hēat ex materia et forma. appetitū tam
h; ad pfcōem pfiēdū corpale naturā. sicut
corpus organici ex materia et forma pposi
tū ē. et tm h; appetitū ad sustinendā animā.

Tertio q̄ritur utrū aia Ade pducta
fuerit ante corpus. uel postea. **A**d q
ante uidetur per textū Gen. i. **F**a
ciamus hominē ad imaginē et similitudinē
re. hoc dictū est sexto die. sed post. vij. sub
ditur. **F**ormauit deus hominē de limo terre
ergo si prima formatio refertur ad animā.
secūda ad corpus. prius fuit facta anima q; corpus.
Item hoc uidetur ratione. **S**icut
homo ex parte corporis cōmunicat cum ani
malibus brutis. ita ex parte anime cōmuni
cat cum angelis. ergo sicut corpus hominis
productus est eodem die cum animalibus
brutis. sic spiritus eius rationalis debuit pro
duci eo die cum angelis. ergo rē. **I**tem
anima ade se habet ad corpus sicut euiter
num ad tpale. et sicut euum ad tps. s; sicut
enū ē prius tpe. et euiter nū prius temporali.

ergo prius uidetur debuisse produci anima. Ade-
quus corpus cui debebat uniri. ¶ Itē subā spi-
ritualis a corpore nō depēdēs q̄stū ad eē. nō
depēdet q̄stus ad productōez. sed sp̄s rōalis
ade ab eius corpore nō dependebat q̄stum
ad esse. ergo nec q̄stū ad productōez. corp⁹
aut a spū dependebat. q̄ sine illo pmanere
nō poterat. ergo si absolutū ē an depēdens
prius debuit produci anima q̄s corp⁹. ¶ Itē
maior ē oīstātia inter spūale et corpale q̄s sit
inter corpora miscibilia. s̄ miscibilia corpa
prius producta sunt sepatim q̄s sint ad in-
uicē mixta ad oīstitutionē tertij. ergo anima
prius debuit produci q̄s corpori uniri. ergo
nō ē creata in corpore s̄ ex. ¶ Itē aliquid
tanto prius oī produci q̄sto magis appro-
pinquat primarie rez originī. s̄ anima plus
appropinquat ad deū q̄ est principiū omniū
q̄s corpus humanū cū sit ei similior in sim-
plicitate et spūalitate. ergo tē. ¶ Contra.
Gen. ij. Formauit deus hominē de limo tēre
et inspirauit in faciem eius spiraculū uite. q̄
exponitur. i. spm fecit. sed spiraculū uite sp̄
rare nō alud ē q̄s animā hominis creare.
ergo si prius creauit corp⁹ q̄s spiraculū in-
spiraret. prius ergo produxit corpus q̄s ani-
mā. ¶ Itē anima naturalis ē forma corpis.
sed naturalis forma aut siml p̄ducitur cū
materia. aut seq̄tur materiā. ergo aut anīa
non est forma naturalis. aut si est forma na-
turalis producta est post corpus. uel simul
cum corpore. non ergo anī. ¶ Itē q̄sto for-
ma nobilior est tāto ultimior. sed anima rō-
nalis nobilissima est inter oēs formas natu-
rales. ergo ultima. ergo produci debuit p̄
uegetabile et sensibile. ¶ Itē ordinata pro-
ductio procedit ab imp̄fecto ad perfectū. Si
ergo perfectio omniū operum facta ē i hoīe
et maxime q̄stū ad animā. uidetur q̄ homo
quantū ad animā produci debuit ultimo p̄
omnia. ¶ Itē si anima producta eēt anī cor-
pus cum h̄ret usq̄ liberi arbitrij. et nihil eēt
impediēs nec retardans. ergo uidetur q̄ anī
unionē ad corpus meruiss̄ uel demeruss̄.
ergo corpus non esset particeps omnis me-
riti ipsius anime. nec anima deberet remu-
nerari in corpore. q̄ si hoc falsus est. planū
est animā ade anī corpus suū nō fuisse pro-
ductā. ¶ Itē si anima ade ante corpus eēt

producta aut appetuisset uniri corpori. aut
non. Si nō. ergo unio eius ad corpus nō eēt
naturalis. nec unio eius ad corpus fieret p
naturā. Si sic. appetebat ergo corpus q̄ n
habebat. si ergo ei corpus deferebatur ipsa
in appetendo affligebatur. ergo pena erat
ei anī q̄s culpa. ¶ R. oīm est q̄ q̄stus circa
istā q̄stionē uideat dubitasse egregi⁹ doctor
Aug. q̄ utraq̄ pars posse uidetur sustineri
p̄babilr et ordo congruus fuari utrobq̄. te-
nendū est tñ tāq̄ uex et magis congruū q̄ aīa
ade producta fuerit in corpore. nec deus eī
produxit anī corporis formatōez. s̄. n. uidea-
tur satis rōabilr posse dici q̄ oīs anī corpus
animā eius produxerit ut oīderetur eaz a
corpore nō dependere s̄ per se posse subsi-
stere. ut etiā cū hoc pariter oīderet r̄formi-
tatē eius et angelice nature tam in rōnis ca-
pacitate p̄ quā est anima imago. q̄s in b̄ritu-
dine ad quā aīa et angelus h̄nt ordinari. Lon-
ge tamē rōnabilr uidetur ponere. q̄ anima
producta sit statim cū corpore. tum q̄ anima
unitor corpori ut perfectio naturalis cui na-
turalr appetit copulari. et adeo ut sine illo
pena sit ei esse et ab illo sequestrari. tūz etiā
q̄ unitor sicut motor mobili ita q̄ sine ip̄o
non pōt mereri nec demereri. et ideo nō de-
buit anī corpus produci. ne anī culpā punire-
tur. et ne absq̄ corpore mereretur uel deme-
reretur. ¶ Huic aut positiōi nō tm̄ concordat rō-
īmo etiā scripture suffragatur auctoritas q̄
dicit p̄ p̄ductōez et formatōez hominis deū
sibi uite spiraculū inspirasse. ¶ Huic ergo p̄ti-
tāq̄ p̄babiliori et securiori adherēdo r̄cedere
possum⁹ rōes h̄ac p̄te astruētes. ¶ Ad illō
vō q̄ primo obī in r̄trium de textu vōz q̄
altex eoz ē dcm p̄ recapitulatōez. ut primū
ē dictū per anticipationē. meli⁹ tñ est dicere
q̄ scriptura illō recapitulat ut addat. ¶ Ad
illud q̄ obī q̄ corpus siml p̄ductū est cum
brutis. ergo tē. vō q̄ nō est sile. p̄ductio. n.
corporis sic r̄cordat p̄ductioni brutoz aīalū
ut p̄ductio rōalis sp̄s nō discordz. imo poti⁹
illoz imp̄fectoz sua dignitate r̄sumat. p̄du-
ctio vō sp̄s sic r̄cordat p̄ductōi angeloz ut
minime r̄cordet p̄ductōi corpoz humanoꝝ
q̄ quidē spectāt ad terre ornatū. cuius orna-
tus p̄ductio spectat ad diē sextū. ¶ Ad illō
q̄ obī de opatione euitetnī ad ip̄ale vōm.

7 q. si subā euiterna ex parte post se plus extendat q̄s palis. utpote quia caret fine. n̄ tñ opz q̄ a parte ante maxime si sit talis q̄ sui pductōe appetitū rei t̄pālis habeat terminare. et sic fuit in aīa. **Ade.** ¶ Et p̄terea si illud possit esse uex de euiterno qd pure h̄z rōem euiterni. nō tamē etiā h̄z ueritatez de eo quod sic habet rōem euiterni q̄ etiāz t̄pālis. anima enī rōnalis et si inquātū spūs 7 ens per se habeat rōem euiterni inquātū tale. tñ inquātū animat corp⁹ trāsmutabile habet t̄pē mensurari. ¶ Ad illud quod obi q̄ anima nō dependet a corpore quantū ad esse. **ad q̄** etsi nō depēdeat a corpore tāq̄ indigens eo ad sui cōseruationē. dependz tñ per appetitū sui inclinationē quā habet ad ip̄s sicut forma ad materiā p̄p̄riāz. 7 iō sicut forma producit in materia. sic anima ade produci debuit in proprio corpore. ¶ Ad illud quod obi in corporibus miscibilib⁹ **ad q̄** non est simile. qz elemēta que miscentur non depēdent ad inuicēz. et unū pōt habere esse cōpletū sine altero. nō sic aut est de aīa 7 eius corpore quoz utrūq̄ ab altero dependet. ¶ Ad illud qd obi q̄ aīa origini prime magis approximat. **ad q̄** cū deus sit alpha 7 o. principii 7 finis. 7 rōnalis creatura i utra qz habitudine sit ei propinqua. p̄p̄rie tñ loquendo angelica natura plus ei approxin̄t in rōne principii. 7 humana plus in rōe finis. Ideo inter oēs creaturas prior omnū creatā ē sapia siue creatura angelica 7 dignitate 7 origine. 7 post omnia producta est anima humana tāq̄ finis omnū 7 cōsumatio. et iō quāuis multū approximet deo iquātū tenz rōem originis. nō minus tñ approximat dō inquātū habet rōem finis. et ideo cōpetēti⁹ fuit eā p̄duci postērius q̄ prius. Nec dicta sunt de anima ade. nam de alijs animabus infra suo loco queretur.

Qonsequenter queritur de pductōe primi hominis ex parte corporis. Et circa hoc queritur tria. ¶ Primo queritur utrū corpus primi hominis p̄duci debuit pure de natura celesti. ¶ Scōdo queritur utrū p̄ductū fuerit de uatura elemētarī. ¶ Tertio queritur utrū p̄ductū fuerit in cōplexione equali uel inequali.

Arcu primū sic p̄ceditur. et cōnditur

q̄ corpus ade p̄duci debuit pure de natura celesti sic. Nobilissime forme debet dari nobilissima materia. s̄ nobilissima inter formas est anima rōnalis inocens 7 absqz pccō qualis fuit anima ade. nobilissima inter oēs naturas corporales ē natura celestis. ¶ Itē motoris ad mobile d̄z eē p̄portio. s̄ anima rōnalis est motor incorruptibilis. ergo debuit ei dari corp⁹ impassibile. ¶ Itē finis iponit necessitatē his q̄ sunt ad finē. s̄ totus adam scūs est ad perceptionē b̄titudinis. locus aut beatitudinis spūalis est ip̄e deus. cōpalis celū. ergo sicut sp̄s ade nō quiescit nisi i deo. sic debuit ei dari corpus qd nō quiescit nisi in celo. hoc aut est corpus de natura celesti. ergo **re.** ¶ Itē spūs rōnalis put absqz culpa cōdi⁹ fuit maxie erat potēs 7 idone⁹ ad agendū. p̄fēns erat cognitiōis lumie 7 idoneus ad cognoscēdū. liber erat uolūtate 7 rectitudine. et iō facilis ad tendēdū in sui optimū. ergo debuit ei dari corp⁹ cui maxime cōpetit agere. 7 ad cognitiōez disponere. 7 qd mīme h̄z retardatiōez. hoc aut ē lux 7 natura celestis. ergo corp⁹ ade pure p̄duci debuit de celesti corpore. ¶ S̄ 3. Aīa rōnalis quodāmo est oīa. si ergo corp⁹ oīz p̄portionari aīe. corpus ei⁹ oīz h̄re cū oībus ueniētīā. s̄ hoc nō h̄ret si eēt pure de natura celesti 7 nō cōicaret elemētis. ergo **re.** ¶ Itē aīa rōnalis quāuis sit simplex in eēntiā. tñ ē multiplex in effectu. ergo si corp⁹ ei⁹ oīz cōrrodere necesse ē q̄ corpus ei⁹ h̄eat uarietate 7 p̄tū cōpositiōez 7 organizatiōez. s̄ hec nō h̄ret si eēt corp⁹ pure celeste. ergo **re.** ¶ Itē uegetabilis 7 sensibilis disponit ad rōale 7 magis ad ip̄az appropriat quāt q̄ natura alic⁹ corporis. nec alicui corpi unitur rōalis potētia absqz uegetabili 7 sensibili. nullū ergo corp⁹ ē habile ad actū uite rōalis nisi pri⁹ fuerit habile ad actū uite uegetabilis. tale aut ē corpus cibabile. et hui⁹ modi nō pōt eē pure celeste. ergo **re.** ¶ Itē corpori simplici debetur un⁹ motus tñ. siue illud corp⁹ sit celeste siue elemētare. corpori aut qd mouetur ab aīa debetur mot⁹ in oēm d̄riāz cū aīa sit motor sufficiēs. ergo corpus ade nō potuit eē oīo de natura corporis simplicis. ergo nec pure de natura celesti. ¶ S̄ 4. **ad q̄** corp⁹ ade nō fuit pure formatū de natura celesti sicut inuit text⁹ **Gen.** qui dicit

p

eum formatū de limo terre. nec debuit pūte
de natura celesti formari. imo de natura ele
mētari. hoc exigēte ordinis congruentia quā in
omnib⁹ suis opib⁹ semp fuit sapiētia diuina
Req̄rebat. n. ordo rōis siue in se siue ad cre
aturā inferiōrē. siue ad creaturā parem. siue
ad deū finē. **O**rdo ipsi⁹ hoīs in seipso hoc
req̄rebat. quia. n. homo cōditus fuit ut nat⁹
multa cognoscere nō solū cogni. tōe intel
lectiua sed etiam sensitina. ideo debuit ei dari
corpus multiforme ut diuersa organa diuer
sitati sensui deferrent ad diuersa obiecta
cognoscēda. **Q**uia. n. cōditus fuit in uertibili
tate li. ar. ut potens uiuere in iustitia ⁊ mori
p culpā. dari debuit etiā corp⁹ qd nō tñ eēt
habile ad uiuēdū s; etiā qd posset fieri ha
bile ad corrūpēdū siue mortēdū. et ita ordo
hoīs ipi⁹ in se req̄rebat ut corpus daretur
homini multiforme ⁊ ad corrūptōez possibi
le. et ideo nō celeste s; elemētare. **O**rdo
etiam hoīs ad creaturā inferiōrē req̄rebat.
Quia. n. corporales nature inferiores facte
sunt ut defuērēt creature rōnali. sicut supra
oñsum fuit. facte sunt etiā ut mediante illa
quodāmo pducātur in finē. hinc est q; debu
it fieri rōalis creatura taliter cōposita q; obse
quiū inferiōz creaturaz eēt ei utile. ⁊ q; me
diante illa creatura nature inferiores quodā
mō pducerēt ad beatitudinē. et ideo ut na
ture inferiores possent homini defuere ⁊ in
hoīe quodāmo glorificari. debuit homo nō
tam ex natura supiōz corpōz q; natura ele
mētōz cōstitui. **O**rdo etiā ad creaturam
parē. i. ad angelū hoc req̄rebat. **S**icut enī
facta est una rōalis creatura ppe deū ⁊ in lo
co supmo ut in empyrio. sic debuit fieri alia
rōalis creatura in loco infimo. s. terra. ⁊ ideo
corpus eius cōstitui debuit ex natura tali ha
bitationi cōueniēti. et ideo magis ex natura
elemētari q; celesti. **O**rdo etiā ad finem
hoc req̄rebat. debebat. n. homo subijci vt
per humilitatem subiectōis ascenderet unde
angelus ceciderat per sublimitatē elationis.
⁊ ideo debuit ei dari corpus cōstitutū de na
tura inferiōri ut seipz puluērē repntans deo
per omnia subiaceret. vnde ⁊ scriptura ma
luit eū dicere d limo terre pductū. ut ex hoc
homo psceretur ⁊ ascēderet p humilitatis me
ritū. **E**t ideo cōcedēde sunt rōes que ad hoc

sunt inducte. **A**d illud uero quod obijci
in dñū de nobilitate forme. vō q; nobilitas
materie uenit ex ordinatōe ad formas. qm
ergo corpus magis ordinabile ad animā qd
erat cōstitutū ex uarietate nature q; corpus
qd esset pure celeste. hinc ē q; si illud sit no
bilius in se. tñ in relatione ad formā corpus
ex diuersis elemētis cōpositū magis ē nobile
Ad illō qd obijci q; motoris ad mobile v;
esse pportio. vō q; quāuis aia sit immortalis
morte nature. quādo tñ creata fuit mori po
tuit morte culpe. et quia corpus datum est
ei non solū ad uiuificādū sed etiā ad meren
dū. ideo nō solū debuit dari corpus aptū ei⁹
immortalitati s; etiā aptū ei⁹ ueritabili. ⁊ iō
nō solū necessariū ad ppetuitatē s; etiā pos
sibile ad mortalitatē. **A**d illud q; homo
scūs est propter beatitudinis pceptionē. vō
q; etsi factus est propter beatitudinē. ita tñ
ut pueniret per merita ⁊ per bona opera. ⁊
ita prius esset uiator q; cōphēsor. ⁊ quia pri⁹
oportuit eū transire per uiaz q; perueniret
ad patriā. ideo in primaria sui cōditōe de
buit ei dari corpus cōueniens fm status uie.
et quia locus sibi deputatus ad merēdū erat
loc⁹ inferior. s. paradysus terrestris. inde est
q; cōpetebat corpus suū de natura terrestri
assumi. nō pncipaliter de celesti. cū aut assu
metur in gloria tūc corpōis eius dispositio
erit uariata. sicut in quarto ubi agitur de do
tibus glorificatōz. **A**d illud quod obijci q;
anima illa erat potens ad agendū ⁊ cognos
cendū ⁊ tendēdū in deū vō q; etsi erat po
tens ad actionē. nō tñ ita pfecte potēs erat
quin esset possibilis ad defectōem. et ideo
non sequitur q; deberet sibi ad hoc cōplenda
dari ad corpus celeste quod est incorruptibi
le. sed magis elemētare qd ex bona dispo
sitōe ⁊ cōplexione equali eēt idoneū ad agen
dū. et nihilomin⁹ si homo peccaret esse pos
sibile ad patiendū.

Secundo queritur utrum corp⁹ ade
siue corpus primi hominis fuerit
cōstitutū de natura pure elemētari
an simul cū natura elemētari ad ei⁹ cōstituti
onē cōcurrerit natura celestis. **E**t q; simul cū
elementari natura celestis cōcurrat ad corp⁹
humani cōstitutōem uidetur. primo p **Aug.**
sup **Gen.** ad lram. qui dicit q; aia mediāte

lute corpus nificat et administrat. et eades
est sūia. **A**ucēne. si ergo corpus humanū sic
ordinū est ut natum esset ab anima uinificari
videtur q. ad eius constitutionē occurrerit na
tura lucis. et hec est natura celestis. ergo qe.
Ites phis in. xvi. de animalib. dicit q. i
nobis ē calor igneus et calor celestis. q. qdēz
est calor vitalis. sed non est accōs sine subā.
ergo de constitutionē corporis nostri est celestis
natura. **I**tem impossibile est ōria uenire
ad ōrformitātē et unitatē nisi per unū q. sit
eleuatū a ōrietatē. quia si illud hōret ōrietatē
potius discordiā faceret q. ōscilaret. si ergo
natura corporalis a ōrietatē eleuata non est
nisi natura celestis. et in corpore uinificabili
necesse est ōria elemēta ōscilari maxime. ui
detur ergo q. de constitutionē primi hominis
fuerit natura celestis. **I**te omne corp. me
diante anima rōali quodāmodo hz beatificari.
sed non pertingūt ad beatitudinē mediante
anima nisi que ei uniuntur. nulla tamē corpa
ei ōiūgūtur nisi que sunt de constitutionē corpi
sui. uidetur ergo q. corpus primi hominis si
tū constitutionē sit de natura elemētari uex etiā
de natura celesti. **I**te in quolq. organo cu
tuslibet sensus ōnatur aliquod corpus sim
plicū sicut ostendit Aug. super Gen. ad lit.
Cū ergo qnq. sensus sint in homine. uidet
q. qnq. corpora sint de eius constitutionē. ergo
non solū natura elemētari sed etiā celestis
Ite ordo ē in ascendendo et in descendēdo
ita q. ab infimo peruenit ad supremū p me
dia et ecōuerso. s. subā spūalis maxima ōi
stantia distat a natura corporea et opaca et
minus a natura pspicua. et adhuc minus a na
tura luminosa que est natura celestis. ergo
uidetur q. nec corpus anime nec anima cor
pori uniri debeat nisi natura lucis interneni
ente. uidetur ergo q. corpus primi hominis
nō tū de elemētari sed etiā de celesti na
tura constitutum fuerit. **C**ontra. Ex nullis
corporib. constituitur corpus mixtū nisi que
possunt ad inuicē agere et pati. hec aut sola
hūcia sunt ōrietatē. cum ergo natura quinti
corporis talis sit ut nō habeat ōrietatē. non
uōtōr q. ueniat ad constitutionē corpi mixti
ergo nec ad constitutionē primi hominis. **I**te
nihil uenit ad constitutionē mixti nisi corpus
quod est miscibile. miscibile autem non ē.

nisi corpus rarefatibile et condensabile. et omne
tale est corruptibile. natura aut quinti cor
poris est incorruptibilis. ergo non potuit ue
nire ad constitutionē humani corporis. **I**te
corpus humanū fm se totū est propagabile
ergo fm se totū est generabile et corrupti
bile per naturā. sed natura quinti corporis
non recipit gñationē nec corruptionē. ergo
non uidetur esse de constitutionē humani cor
poris. **I**tes si est de constitutionē quero vñ
sumpta sit illa natura. Aut eniz de celo. aut
de terra. Si de celo. ergo uidetur q. ab ipso
celo fiat aliquarum partiū sequestratio cum
generatur homo. Si de terra. **S**ed. Nihil ē
de terra quod non sit natum ex ipsa pduc.
natura quinti corporis non est nata produ
de natura alicuius elemēti. ergo nec de celo
nec de terra potest sumi illa natura. ergo nō
ē de constitutionē corporis humani. **S**i tu
dicas q. de celo uenit per radiōz imissionē.
hoc oon uidetur ueniens. quia impossibile
est per radiū separari a sua origine. impossi
bile est etiā uenire ad alterius constitutionē
cum lumen in medio sit per modum speciei
et idoli que nullo modo ueniunt ad constitu
onem alicuius rei naturalis. **I**tem si natu
ra quinti corporis uenit ad constitutionē cor
poris hominis quero quid fiat de eo quādo
corpus humanū resoluitur. Aut enim tēdit
sursū. aut in natura ppria manet deorsū.
aut corrumpitur in aliquod elemētū. Sed
in aliquod elemētū nō potest cedere cum
sit per naturā incorruptibilis. Deorsū in
propria natura non uenit sibi manere cum
eius locus proprius sit esse in circūferentia.
non in centro. Si sursū tendit. ergo uidetur
spacium orbis celestis aliquando ampliari
aut ōdensari. q. si tu dicas q. cedit in constitu
tionē alterius corporis nec habet corrumpi.
cum ergo ex corpore hominis generentur
uermes et buffones et spentes ponetur natu
ra quinti corporis ēē de constitutionē ōmniū
sicut de constitutionē hominū. **I**tem quero
propter quid natura quinti corporis ueniat
ad constitutionē humani corporis. Aut eniz
propter mixtiones. aut animationē. aut ppter
sensum. aut ppter intellectū. Si ppter mixti
onē. ergo tūc esset de ōpositōe cuiusq. mixti
Si ppter animationē tūc esset de natura

eniusz plāte. Si ppter sensuātōez, tūc eēt
de natura cuiusz aīalīs bruti. Si ergo uenit
hoc est ppter intellēz solū. **Sz** d. Intelle
ctus nullius partis corporis est actus. ergo
q̄stū ē de se n̄ magis exigit corp⁹ suū pponi
de natura celesti q̄s de elemētari. **Ad**
p̄dcoz intellētiā ē nōndū q̄ circa hoc ē tri
plex modus dicēdi. **¶** Quidā. n. dicere uo
luerūt q̄ natura celestis uenit ad cōstitutōez
humani corporis sicut elemētū p eo q̄ natu
ra celestis nō ē aliā q̄s natura ignis. ei tōo cū
cōstet ignē ad cōstitutōez humani corporis ueni
re uicūt corp⁹ humanū ex natura celesti cōsti
tutū esse. hec aut natura ignis et si pat alijs
pmiscetur hēat agere et pati. et corrūpi et ge
nerari. et hoc put ē hic iser⁹. put tñ ē i spera
sua tranquillitātē et q̄etēbz. nec suscipit corru
ptōes nec pegrinas imp̄siōes. Et istā suaz
positōez p vba **Aug.** muniūt q̄ negat eē cō
tum corpus preter q̄tuor corpa mūdi. Sed
hec positio uie philosophice et cōmuni apte
repugnat q̄ pter q̄tuor corpa mūdi ponit
cēntiā quintā s̄ oēm cōrietatē eleuatā quod
nalde rōnabile ē sicut oīsuz fuit s̄. vi. xliij.
nec huic repugnat s̄iū **Aug.** si recte intelli
gatur sicut ib. dē expositū ē. **¶** Ideo alī alij
uoluerunt dicere q̄ natura celestis uenit ad
cōstitutōez humani corporis nō sicut unū ex
elemētis s̄ sicut mediū ligās oīa elementa.
et illa cōliana. et hoc uicūt exigere dignitatē
cōplexionis humane per quā corp⁹ humanū
in sua p̄ma cōstitutōe habuit elemēta i opti
ma cōliatōe. habuit etiā idoneitatē ad hoc
ut post meriti cōsumatōez inhabitaret in ce
lesti māsione. et sic debuit h̄re naturā celestē
et elemētare de sui cōstitutōe. elemētare ppter
statum uie in quo cōpetebat ipm h̄re corpus
passibile. celestē ppter statū p̄rie i quo cōpe
tebat ipm h̄re corpus claz et impassibile. et
quēadmodū in statu uie natura elementaris
p̄dīatur. sic i statu patrie erit cōrio. **¶** Hoc
aut et si uideatur satis p̄babile eē dictū. tñ nō
modicā habz calumniā. qualī natura quinti
corporis euz sit incorruptibilis et carens cōri
etate ueniat ad cōmixtiōē cū alijs elemētis.
et itēz si uenit vñ uenit et in quid cedit diffi
cile est assignare. **¶** Et ideo est terti⁹ mod⁹
dicendi q̄ duplī est loqui de natura celesti.
aut per p̄prietatē. aut per cōformitatē. Per

p̄prietatē natura celestis dī natura eē cōnti
corporis que sic p̄fecta ē sua forma ut nullo
modo habeat appetitū ad aliā formationē.
sic est actina q̄ nullo mō potest pati et corrū
pi. et sic est natura orbū et stellaz et firma
menti. hoc aut nō uenit ad cōstitutōez hūani
corporis fm subām et ueritatē s̄ solū uenit f
uirtutem. quia uirtus stellaz et orbū influen
do facit elementoz cōliatōez que ueniūt ad
hūani corporis cōstitutōez fm rez. dū actio
elemētōz regimen et directionē habet ab in
fluentia corpoz superiorz. **¶** Alio modo dī
natura celestis per cōformitatē. et sic large
accipitur et uocatur natura celestis illud q̄ ē
cōforme celo in subtilitate et claritate et qua
dam sublimatiōe a cōtrarietate. Et per hunc
modum spūs qui sunt de cōstitutione corpo
ris uiuentis et maxime hominis uicūt eē
nature celestis propter subtilitatē et lumino
sitatē. et ppter hoc etiā q̄ subleuationē h̄nt
a natura cōrietatis dum cōsurgūt ex cōmixti
one elemētōz in quadā harmonia et cōsonā
tia. Et qm in corpore humano sicut infra
patebit maior est harmonia q̄s in aliquo cor
pore mixto. hinc est q̄ eius calor et spūs et
cōplexio magis cōformatur nature celesti. et
hoc mō accipiēdo naturā lucis siue naturam
celestē large. siue per cōformitatē intrat cōsti
tutionē humani corporis fm uirtutē magis
q̄s cōstitutionē alius alterius mixti ppter
humane cōplexionis equalitatē et dignitates.
fm ueritatē tamē tam spūs q̄s calor qui di
cuntur nature celestis sunt de natura elemē
tari. quia deperduntur et restaurātur fm q̄
expresse physici dicunt. **¶** Juxta hāc tertiā
uiam que p̄babilior est et planior patet r̄sio
ad questionē p̄positā. patet etiam r̄sio ad
obiecta. nam rōes oīdentes q̄ natura cōnti
corporis non uenit ad cōstitutionē corporis
humani loquuntur de natura celesti proprie
dicta que est incorruptibilis et inalterabilis et
imiscibilis. et ideo non est miscibilis ad cōsti
tutionē tertiā. **¶** Rōes uero ad oppositū
inducte procedūt uel de natura celesti dicta
p cōformitatē sicut due primē auctoritates.
uel si cōcludant de natura quinti corporis p
prie dicta non oīdunt q̄ ueniat ad cōstituti
onē corporis humani fm subām sed fm uir
tutē. aliter nō cōcludunt sicut p̄z uiscarrēdo

per singulas. Nam ad illud quod primo
obf. de luce. ob q. lux est quinti corporis. et
lux ignea et lux ex qualitate complexionis ge-
nerata siue surgens. et hec est illa lux que fa-
cit corpus esse susceptibile uite. alie uero mi-
nime. Ad illud quod obf. de calore. ob q.
calor celestis non dicitur quia sit in natura
celesti sicut in subiecto. quia sila neq. calida
e neq. frigida. sed q. est a natura celesti fm
debita pportione ita q. facit ad cōseruatōes.
et talis calor i corpore humano ē. s. ex hoc
nō sequitur q. natura celestis ueniat ad cōsti-
tutionē corporis humani fm subām s. solū
q. influat. Ad illud quod obf. de cōsiliari-
one iam p. rīssio. quia nō cōsiliat uenies iura
sed sufficit ad cōsiliandū influens ex. Ad
illud quod obf. de beatificatione ob q. corpa
beatificari dicitur in homine non per uitatē
s. per cōformitatē. et ideo ex hoc nō seqtur
q. de cōstitutione humani corporis sit natu-
ra celestis fm uitates. sed sufficit q. sit fm
cōformitatē ita q. aliquid ei cōforme rīdeat i
humano corpore. Ad illud quod obf. de
cōq. sensibus vōm q. sicut idē Aug. dicit
vñ elemētū dñatur in duob. sicut aqua sub
rōne uaporis dñatur in olphactu. sub rōne hu-
moris dominatur i gustu sicut ipse dicit. iij.
super Gen. Ad illud q. obf. de ordine
ob q. etsi natura celestis sit excelsior inter
corpora simplicia fm se cōsiderata. non ex-
cellit tñ i gradu in cōpationē ad ueriorē for-
mam suscipiēdā. sed his est ordo q. forma
elementaris unitur anime mediante forma
mixtionis. et forma mixtionis disponit ad
formā complexionis. et q. hoc est in equalitate
et harmonia cōformatur nature celesti. ideo
habilis est ad susceptionē nobilissime influē-
tie. s. uite. et sic in unione anime ad corpus
rectus seruatur ordo. magis etiā ē dignitas
humani corporis ppter magnā harmoniā
et pportionabiles cōiunctionē suā partium
ob quas in statu uiatoris cōformis sit nature
celesti. in statu aut cōphensoris perficietur a
deo non tñ ut sit cōformis sed etiā ut supra
naturā celestē sit exaltata et sublimata ut ei
cōgruat potissime habitatio celi empyrei.

Tertio queritur utrum corpus pri-
mi hominis cōstitutū fuit ex elemē-
tis i cōphēsiōe et cōpositiōe equali-

Et q. sic uidetur. Quāto cōplexio et cōposi-
tio magis accedit ad equalitatem tanto nobi-
lior est. et quanto nobilior est tanto nobilio-
ris forme est susceptiua. sed cōplexio cor-
poris primi hominis fuit susceptibilis nobi-
lissime forme per naturam que etiam non
erat deprauata per culpam. ergo fuit cōple-
xio maxime nobilis. et si hoc. ergo maxie
equalis. Item tanto res cōplexionata est
ad durandū habiliior quanto eius cōplexio ē
equalior. inequalitas enim miscibilū est uia
in corruptionē. sed corpus ade habile erat
ad durandū in sempiternū quantū est ex pri-
ma sua cōstitutione. ergo uidetur q. in pfcā
equalitate cōplexionis et cōpositiōis fuerit cōsti-
tutus. Item ubi est inequalitas cōplexionis
ibi necessario est pugna. ubi uero pugna est
forma non sic potest gubernare materiam
sicut si esset ibi pax et tranquillitas. ubi autē
hoc est ibi est aliqua penalitas. ergo aut in
corpore primi hominis fuit perfecta elemen-
torum equalitas. aut ante peccatū fuit in eo
aliqua penalitas. sed nullo modo pena pre-
cessit culpam. ergo. Item corpus ade
debeuit fieri pportionabile anime. et ideo q.
diu anima fuit immunis a morte culpe corp.
eius fuit immune a morte nature. ergo pari
rōne q. diu anima fuit equalis in uoluntate.
corpus fuit equale in cōplexione. sed i anima
primi hominis nulla erat obliquitas iustitie
in prima cōstitutione imo perfecta inocētia.
ergo nec i corpore erat inequalitas aliqua s.
cōcordia et amicitia perfecta. Sed contra
uita est per calidum et humidum. et omnis
operatio anime in corpore est per calorem
sicut dicunt naturales et medici. sed in corpo-
re ade anima habebat expeditas operatio-
nes. ergo magna erat ibi abūdantia caloris.
ergo p. dominabatur calidum. et si hoc. ergo
non erat perfecta equalitas complexionis.
Item etsi cōplexio hominis est deterior-
ata. non est tamen totaliter corrupta. sed
nos uidemus q. cor per naturam est calidif-
simū et epar finiliter. et quedam sunt alia
membra in quibus regnat fleugma et melan-
colia. ergo et tunc ibi erat. si ergo in corpore
ade erat predominatio humorū. pari ratiōe
et qualitatus elementariū. ergo non erat ibi
perfecta adequatio miscibilū. Item si eēt

ibi mixtio fm omnimodaz equalitates. ergo tantū esset ibi de graui quantū de leui. ergo corpus illud esset indifferēs ad grauitatē ⁊ leuitatē. ergo ⁊ ad motū ⁊ quietē. si ergo nec esset natū moueri nec quiescere. nec sursum nec deorsum esse. ergo non esset corpus naturale. ¶ Item si corpus illud esset constitutū fm omnimodaz equalitatē tunc quantū unū elementū ageret tantū reliquū resisteret ⁊ ipm repelleret. ergo unū uirtutē suam ⁊ actiones in alterz non pfunderet. et si hoc. nō esset ibi alteratio nec transmutatio. ac per hoc nec mixtio. aut ergo corpus ade nō ēēt mixtū. aut si mixtū non in perfecta qualitate constitutū. ¶ Item si corpus ade fuisset constitutū in perfecta equalitate. ergo ignis siue calor in eo non consumeret. ergo alimentō non indiguisset. sed stans est fm sanctos ⁊ maxie fm Aug. q. alimento indiguit. ergo in equalitate miscibiliū corpus illud constitutū nō fuit. ¶ Item cū adam peccauit non fuit ei ablatum aliquid quod esset ex parte corporis. ergo si prius erat opposit⁹ positione equali postea fuit similit⁹. ergo post peccatū nulla fuit in corpore eius pugna. ergo nec infirmitas nec mortalitas. q. si hoc fallū ē restat. ¶ **R.** dicendū sicut distinguūt naturales et medici. duobus modis dicitur equalitas miscibilium in mixto. s. a pondere ⁊ a iusticia. Equalitas a pondere ut dicunt non est possibilis in re ⁊ natura. Equalitas. n. a pondere potest dici tripliciter. Uno modo dicitur equalitas a pondere quando miscibilia adequantur ⁊ quantū ad quantitatem molis ⁊ quantū ad quantitatem uirtutis. Et hec duo sunt incōpossibilia non solūm fm rem sed etiam fm intellectū ⁊ hoc intellectu q. elementū quod plus habet de materia minus habet de specie ⁊ ecōuerso. Sicut enim impossibile ē q. uerū aux adequatur argento in quantitate ⁊ ualore sic impossibile est elementa actiua ⁊ passiua equari ad inuicē equalitate ponderis in aliqua mixtiōe. ¶ Alio modo potest dici equalitas a pondere fm adaequationez miscibiliū in quantitate molis solū. et adhuc est impossibile. primū quia corpus illud nō esset durabile. elementa enim actiua statim passiua consumerent. si enim adaequarentur in substantia adeo actiua excellere in uirtute

ut potius esset cōsumptio q. mixtio. nec tm corpus illud nō esset durabile imo etiam nec esset leue nec graue cum motus grauis uel leuis sequatur predominas quantū ad quantitatem molis. ⁊ si non esset durabile nec leue nec graue non esset de nature intentione nec nature possibile. ¶ Tercio mō dicitur equalitas a quantitate uirtutis. et sic adhuc dicit talē equalitatē non esse in natura possibile. Primo quia si ēēt omnimoda equalitas uirtutum uirt⁹ vni⁹ tantū resisteret quantū vni⁹ alteri⁹ ageret. et sic non esset profundatio et cōfractio usq. ad minima. ac per hoc non ēēt mixtio. ¶ Item si hoc esset. corp⁹ illud caret operatione calidi ⁊ frigidi ⁊ aliaz qualitatum elementariū. ergo frustra esset ex diuersis constitutū. tale ergo corp⁹ non est nature possibile. q. repugnat nature mixtionis. nec etiam est ex intentione nature. quia careret sibi debita operatione. Et sic quocunq. mō accipiatur equalitas a pondere non potuit esse nec debuit in corpore ade. et hoc satis apparet cum corp⁹ ade magis esset graue q. leue. magis esset idoneū ad agendū q. ad patiendū. ergo non habuit equalitatē miscibiliū nec quantū ad quantitatem molis nec q. ad quantitatem uirtutis. et ita nō habuit equalitatē a pondere. Unde recedende sūt rōnes hoc ostendentes qm procedūt ista uia sicut patet cōsideranti. ¶ Est ⁊ alia equalitas a iusticia. et hec equalitas attenditur in cōmensuratōe miscibiliū fm proportionē debitā ⁊ fm exigentias forme introducende. et hec equalitas reperitur in his que miscentur naturaliter et inter omnia potissime reperitur in homine. quia nobilior debet esse in eius corpore proportio ⁊ harmonia miscibilium fm q. disponitur ad nobiliorem formā. hec autem equalitas non est equalitas pūctalis sed latitudinem habet ⁊ gradus. ⁊ hoc fm diuersos status. Est enim status glorie. et est status miserie. et est status innocentie. fm statum glorie qui est perfectus debetur corpori humano equalitas a iusticia. equalitas in quas perfecta in qua nec cadit cōcordia nec repugnantia nec actu nec potentia. fm statum miserie qui est status imperfectus debetur corpori hominis equalitas s. diminuta que permisceri habet inequalitati

et discordie non solum possibilitate sed etiam quadam necessitate. ¶ **S**ecundū statum vero mediū. scilicet innocentie debetur corpori hominis equalitas media que a discordia et repugnantia miscibilium erat aliena in actu per adiutorium intrinsecū aie gubernatis. et per adiutorium extrinsecū alimenti nutrientis. erat tamen hec equalitas possibilis ad inequalitatem siue ob defectū uirtutis continentie. siue etiam ob defectū alimonie. nullus autem horum defectuum esse poterat in homine nisi precederet transgressio inobedientie. Et sic patet quod corpus primi hominis constitutum fuit in equalitate a iusticia quasi media inter equalitatem que erit in gloria et equalitatem que nunc est in miseria. Item quod statū anime exigebat. et hanc equalitatem probant fuisse in corpore primi hominis rationes inducte ad astruendam partem istam. et ideo procedende sunt quia uerum concludant. ¶ **S**i autem ex eis uelint concludere omnimodam equalitatem a potestade rationes ille non ualent. quia illa equalitas ad nobilitatem non spectat. ¶ **S**i autem uelint concludere equalitatem omnimodam iusticia. adhuc non concludunt. quia et si corpus illud haberet nobilissimam formam. non tamen adhuc erat in statu suo nobilissimo sicut erit in gloria. hoc autem solummodo concludunt quod ibi erat tanta equalitas a iusticia quod non erat ibi miscibilium actualis repugnantia. et hoc quidem est uerum. Et ita patet responsio ad totum.

In parte ista sunt questiones circa litteram. Et primo queritur de hoc quod dicit in littera. Creatoris uoluntas necesse est. hoc enim necessarium futurum est quod uult et prestat. Quod si uerum est cum deus uelit omnia bona futura nullū bonū futurū euenit contingenter. perit ergo libertas arbitrii. ¶ **P**reterea falsum uidetur dicere in hoc quod subiungit. Multa secundum inferiores causas futura sunt sed in presentia dei futura non sunt. Quod enim est futurum erit quod non est futurum in presentia dei non erit. ergo simul idem erit et non erit. ¶ **R.** Quod primum est intelligendum est de necessitate non consequentis sed consequentie. quia necessario ad uelle dei sequitur ipsum uoluntatem esse uel

futurum esse. Secundū autem uerbum intelligendum est ita quod per hoc participium futura significetur ordo effectus ad causas non euentus. ut sit sensus. Multa secundum inferiores causas futura sunt. id est ordinata ad fieri. que tamen secundum ueritatem uel prescientiam non sunt futura. quia non euenient. ¶ **I**tem queritur de hoc quod dicit. quod homo extra paradysum est creatus. postmodum in paradiso est positus. Cum enim paradysus esset locus habitatio- nis debitus homini secundum statum innocentie. et locus congruus habitationi sit congruus generationi et productioni. uidetur quod homo debuit produci in paradiso. ¶ **I**tem cum tota terra tunc esset fructifera et aer tranquillius. uidetur quod tota erat congrua ut inhabitaretur ab homine. ergo si homo extra paradysum productus est. uidetur quod extra paradysum ad habitandum debuit relinqui. ¶ **I**tem si tota terra producta est propter hominem. ergo uidetur quod si homo sterisset alia pars terre a paradiso superflueret. Propter hoc est hic questio quid uocetur hic paradysus in quo homo est positus. ¶ **R.** Ad predictorum intelligentiam est notandum quod sicut dicit magister tres fuerunt de paradiso sententie. ¶ **Q**uidam enim dixerunt quod paradysus ille in quo erat positus homo erat locus corporalis qui propter suam amenitatem paradysus uicebatur. nec est alius paradysus nisi corporalis. ¶ **A**lij uero attendentes quod beatificatio hominis est in paradiso que consistit in dei fructificatione non in corporali amenitate dixerunt hunc paradysum non esse locum corporalem sed spiritualement. et omnia que dicuntur de paradiso in Gen. dicta esse metaphorice. Unde homo in sui formatione dicitur positus fuisse in paradysum. non quia fuerit localiter mutatus sed quia in spirituali amenitate et delicijs ex dei amore et cognitione et fructificatione est positus. In huius autem sententie assertionem. adducit illud quod dicitur de latrone Luce. xxiii. Hodie mecum eris in paradiso. et illud quod dicitur de lucifero Eze. xxviii. In delicijs paradysi dei fuisti. ¶ **T**ertia est positio quod est paradysus spiritualis et est paradysus corporalis. Paradysus spiritualis dicit statum quietis et amenitatem deliciarum

spūaliū. et iste potest esse fm duplicē statū
 .s. ecclesie triūphantis et ecclesie militantis.
 vnde paradisus spūalis duplex siue duplici
 ter dictus. vnus est in ecclesia militāte. et alī
 in ecclesia triūphāte. vnde illa que dicta sūt
 in *Gen.* de paradiso isto spūali possunt ex
 poni metaphorice. ¶ Paradisus autem cor
 poralis est locus deliciarū et amentitatis. hic
 est duplex similiter fm duplicē statū. .s. pfe
 ctum et imperfectū. fm statū perfectū para
 disus est empyriū. fm statū imperfectū para
 disus est locus quidā amēnus in partib⁹ ori
 entis de quo dicit *Dam. diuinus.* Paradisus
 est dei manibus in eden plantatus gaudij et
 exultatōis uniuēse p̄mptuariū. In hoc aut
 loco decuit hominē poni ut et eis ei facilitas
 perueniēdi ad patriā. et ut deus homini ostē
 deret beniuolentiā cui locū amenissimū ad
 inhabitandū preparauerat. et sic amenitas
 exterioris habitaculi corrūderet delicijs in
 terioribus quales habet anima que est tem
 plum dei et habebat anima primi hominis.
 Extra aut hunc locū debuit homo p̄duci
 ut melius cognosceret dei bñficiū dū se vi
 deret quasi aliunde adductū. et ut etiā p hoc
 ostenderet q homo non erat ibi factus ad
 eternaliter habitandū sed spūaliter peregrin
 andū. et quia deus presciebat hominis casū
 in paradiso uoluit eū collocare ut per ei⁹ eie
 ctionē de loco uoluptatis cognosceret sensi
 biliter quāta bona spūalia amisiss⁹ p culpā.
 cognosceret etiā nihilomin⁹ quanta eēt dñia
 inter eū qui dño humiliter obedit. et euz qui
 ipm superbe p̄temnit. Et p hoc patet r̄sio
 ad obiecta. ¶ Locus enim paradisi ueniēter
 fuit factus ppter hominē institutū. et alia
 terra ueniēter fuit facta ppter hoīez quē
 deus preiuderat eē lapsur⁹. et quia simul ē
 uiderat hominē et peccatū de ea terra sūpsit
 eū in quā erat postmodū rediturus. nec tñ si
 homo stetisset alia pars mūdi superflueret.
 quia bestijs seruientib⁹ homini habitacul⁹
 preberet. et habitaculū hominis sua inferiori
 tate excellens ostēderet et sua magnitudine
 decoraret sicut magna platea decorat pala
 tiū. et sicut aula decorat camerā. ¶ Itē que
 ritur de hoc q dicit. Locū paradisi in alto si
 tū usq ad lunare circulū pertingentē. Videt

enim esse falsū. primo quia inter lunare cir
 culū et aerē est spha ignis que nō pateretur
 hoīez ibi posse uiuere. ¶ Itē aer in sua pte
 supiori ē tante subtilitatis q ibi non possūt
 aues uiuere sicut dicit *Aug.* ergo si paradisi
 locus esset adeo eleuatus non posset ibi ui
 uere homo habens corpus animale. ¶ Pre
 terea si adeo esset ille locus eleuatus cū ma
 xime appropinquaret soli. ergo esset cali
 dissim⁹ et intēperatissim⁹. sequeretur etiā
 ex hoc q terra esset sup aquā et supra aerē
 ¶ R̄. vñ q sicut doctores dicūt paradisi
 corporalis est situs ualde eminens et altus et
 iuxta equinoctialem in oriente quodāmodo
 uergens ad meridiē. est autē tante altitudis
 ut illuc nō ascendāt uapores in aere eleua
 ti. sed sit ibi aer mundus et purus idone⁹ sta
 tui perpetuitatis. et propter puritatem aeris
 ibi esse p̄temperantiā caloris. et quia secus eq
 noctiāle est. est ibi magna temperies tēporis
 q ergo dicitur usq ad lunare circulū pertin
 gere. hoc non est dictū fm sitū s⁹ fm quādā
 proprietatē siue quia sformatur in raritate
 et luminositate et tranquillitate. siue quia ua
 pores quib⁹ dominatur luna illuc nō p̄tingūt.
 Et sic patet illud. ¶ Item queritur de hoc
 q dicit. In paradiso erant ligna diuersi ge
 neris et. Propter qd duo ex illis lignis no
 minat et non plura. ¶ Itē cū lignū illud de
 quo facta ē p̄hibitio non fuerit scientie boni
 et mali nisi propter transgressionē ade. non
 uidet q sic debuerit a suo principio noiari.
 ¶ Itē cū lignū uite illū effectū uiuificādi nō
 habuerit. uidetur q aut frustra fuerit. aut
 ab illo effectū denominari nō debuit. ¶ R̄.
 vñ q uniuersalitas lignoz sub tribus dñis
 p̄prehenditur fm q ad triplicē utilitatē ho
 minis poterat ordinari. aut ex parte corpo
 ris. aut ex parte anime. aut ex parte coniu
 cti. Si ex parte corporis sic erāt ligna fructi
 fera que prebeāt ei alimēta ad corporis su
 stentationē. Si ex parte anime sic fuit lignū
 scientie boni et mali q ordinabatur ad obe
 diētie hominis p̄bationē. Si ex parte iuncti
 sic erat lignū uite quod faciebat ad humane
 uite perpetuationē. De his aut lignis duo
 tñ nominata sunt ppter spūales effect⁹ p̄p̄
 quod et dñs illa duo ligna collocauit i medio

paradisi. et unū posuit iuxta alterū ut ex uno
caperet homo affectū amoris. et ex alio affe-
ctū timoris. et quasi opposita iuxta se posi-
ta elucescerēt. et faciēdo abstinentiam ab uno
mereretur hūc sufficientē refectionē ex alie-
ro. Et hoc ē quod dicit aug. de ci. dei. loquens
de primis parētib⁹. Status immortalitatis de
ligno uite quod in medio paradisi cū arbo-
re uetita simul erat mirabilis dei grā monstra-
bāt. tū et alios sumebāt cibos preter unā ar-
borē q̄ fuerat interdita. Et sic p̄ quare illa
duo ligna spālīter nominātur. Unū aut. s. li-
gnū uite noiatur ab effectu nō quē fecit s̄ ad
quē ordinabatur. Aliud vō. s. lignū scie ab
euentu. et utrūq; satis congruit. q̄ tā ille effe-
ctus q̄ ille euentus valde notabiles erant. Is
aut lignū uite primū effectū nō habuerit in
actu. habuit tū in habitu. nec tū frustra fuit.
quia quāuis ex ipso primus homo nō acce-
perit refectionē. eius tū posterī recipiūt in-
structionē dū per illud lignū intelligūt xpm
Item queritur de hoc q̄ dicit. A ligno
homo phibitus ē. q̄ malū nō erat. Uidetur
enim q̄ deus incōueniēter fecerit. primū q̄
sicut phibere malū ē bonū sic phibere bonū
est malū. ergo uidetur q̄ deus fecerit male
dū phibuerit illius ligni usū. Itē bñ scie-
bat deus q̄ ipi phibitionē suā nō suarēt. er-
go si sine illa phibitione poterat esse salus.
uidetur q̄ nō fecerit aliud q̄ laqueū eis inij-
cere dū phibuit. Itē si oīa facta sunt pp̄
hoīes. ergo lignū illud erat hoīs. sed nulli v̄
subtrahi res pp̄ia absq; culpa. ergo uidetur
q̄ de⁹ iniuriat⁹ fuerit hominī et eū punierit
phibēdo q̄ suū erat. in quo tū nulla p̄cessit
culpa. R. dō q̄ deus hominī lignū illud
prohibuit pp̄pter obediētie meritū acq̄rendū
ex parte hominis. et pp̄pter ostēdēdū sue iu-
risdictionis dñū quod habebat in hoīe. q̄
prohibuit pp̄pter obediētie meritum ut illud
meritū esset purū et plenū a tali re phibuit a
qua nō deberet cessari nisi solius obediētie
intuitu. et ideo a re bona. Itē q̄ phibuit
ad ostēdēdū sue iurisdicōis dñū. ideo a tali
re debuit phibere a qua homo nō deberet
manū retrahere nisi propter solius dei im-
periū. et hec quidē fuit res bona. et propterea
illud mandatū dīr esse mandatū discipline. q̄

ad hoc homo nō obligabatur ex se siue ex
aliquo rōis naturalis dictamine sed ex sola
diuina p̄ceptione. quāuis et alia possit reddi
ratio. q̄ datū sit illud mādatū diuinū ut per
hoc disceret de quo deo deberet eē subiect⁹
et quantū etiā differt inter eū qui deo obe-
dit et eū qui contemnit eius imperiū. Nulla
ergo ex hoc fiebat hominī iniuria. imo fie-
bat utilitas dū precipiebatur ad eius erudi-
tionē et meriti amplificationē. q̄ si oriū eue-
nit hoc fuit ex culpa sua ex qua conuertit sibi
bonū in malū sicut impijs et peccatoribus bo-
na conuertitur in mala. propter istius tamē
euentus p̄uisionē non debuit de⁹ dimittere
dare tale mandatū. q̄ ordo et decor qui attē-
ditur in operibus dei s̄m regulā diuine sapi-
entie non v̄s intermittere pp̄pter incōmodū ali-
cuius spālīs creature. Preterea ex illo ma-
lo inde sequenti deus poterat et sciebat mul-
to maius bonū elicere. Et per hoc p̄ r̄sio
ad obiecta. excepto primo. q̄a non ē simile.
Prohibere enī malū bonū est. q̄ nō potest
aliquis perpetrare malū sine culpa. s̄ phibe-
re bonū nō est ita malū. q̄ abstinerē pōt hō
absq; culpa. abstinerē enim a bono v̄modi
cadit in genere boni honesti. Alia satis pa-
tent per iam dicta.

Distinctio. xviii.

In eodem quoq; paradiso q̄.
Supra egit magister de forma-
tione uiri. hic agit de formatōe
mulieris de uiro. Diuiditur aut
ista pars in partes duas. in quā prima de-
terminat de p̄ductōe mulieris ex parte cor-
poris. In secūda ex parte anime ibi. Quē-
admodū mulieris corp⁹ q̄. Prima ps h̄z q̄t-
tuor ptes. In prima pte defīniat de p̄du-
ctōe corpīs mulieris ex uiro i opatōe ad cāz
sinalē. In scōa vō i opatōe ad cāz mafialē.
ibi Solz et q̄ri utz de costa illa q̄. In tertia
vō i opatōe ad cāz efficiētē. ibi Illud ēt sciri
ops. In q̄rta vō i opatōe ad cām formalē.
ibi Sz q̄rit an rō quā v̄s primis opib⁹ cre-
auit. Silt ps scōa p̄cipalis h̄z q̄ttuor pti-
culas. In quarum prima ponit opinionem
quandā erroneā de p̄ductione nie mulieris.